

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/135/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121212061
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121212061.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobkýň: 1/ W. M., narodená XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX O., 2/ B. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom P. X, XXX XX O., obe právne zastúpené JUDr. Lenkou Takáčovou, LL.M., advokátkou, so sídlom Mariánska 1359/4, 949 01 Nitra, proti žalovaným: 1/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., L. U. X, 2/ W. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., L. U. X, obaja právne zastúpení JUDr. Štefanom Mesárošom, advokátom, so sídlom Nitra, Štefánikova 84, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14. septembra 2022, č. k. 8C/40/2021- 189, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku III. **p o t v r d z u j e.**

Žalobkyniam 1/ a 2/ voči žalovaným 1/ a 2/ **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 14. septembra 2022, č. k. 8C/40/2021-189 určil, že žalobkyňa v 1. rade je podielová spoluvlastníčka pozemku parcely registra "C" parc. č. 286/12 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 84m², zapísaného na liste vlastníctva č. XX pre kat. úz. X. L., obec O., okres O., a to v podiele 1/5 k celku I. výrok). Určil, že žalobkyňa v 2. rade je podielová spoluvlastníčka pozemku parcely registra "C" parc. č. 286/12 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 84m², zapísaného na liste vlastníctva č. XX pre kat. úz. X. L., obec O., okres O., a to v podiele 1/5 k celku (II. výrok). Žalobkyniam v 1. a 2. rade priznal voči žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (III. výrok).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 588, § 37 ods. 1, § 41 Občianskeho zákonníka, § 137 písm. c/, § 255 ods. 1, § 257, § 262 ods. 2 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 21.10.2021 sa žalobkyne voči žalovaným domáhali, aby súd určil, že žalobkyňa v 1. rade a žalobkyňa v 2. rade sú podielovými spoluvlastníčkami nehnuteľnosti - pozemku na parcele registra "C" - zastavané plochy a nádvoria o výmere 84 m², zapísaného na liste vlastníctva č. XX pre katastrálne územie X. L., a to každá v podiele 1/5 k celku.

4. Žalovaní vo vyjadrení k žalobe spočiatku nárok žalobkýň namietali s tým, že kúpna cena dojednaná bola, samotným zaplatením kúpnej ceny došlo k dohode o jej cene, žalobkyne v zmluve vyjadrili súhlas s jej zaplatením formou zápočtu. Ďalej namietali premlčanie relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy, nevyjadrenie vzájomnej viazanosti reštitučných povinností účastníkov v petite žaloby s poukazom na charakter synalagmatického záväzku a rozpor uplatneného nároku s dobrými mravmi. V replike žalobkyne nesúhlasili s námietkami žalovaných prezentovaniach vo vyjadrení k žalobe, zotrvali na

svojich argumentoch, že kúpna cena nebola dohodnutá, resp. bola dohodnutá neurčito, poukázali na to, že sa nedovolávajú relatívnej neplatnosti zmluvy, namietali žalovanými uvádzaný rozpor s dobrými mravmi a nutnosť vyjadrenia synalagmatického záväzku v petite žaloby vzhľadom na požadované určenie vlastníckeho práva ako aj na aktuálnu judikatúru. V duplike žalovaní zotrvali na svojich vyjadreniach.

5. Súd na základe zhodného návrhu strán sporu konanie prerušil. Návrh na prerušenie konania strany sporu odôvodnili snahou o mimosúdnu dohodu, ku ktorej však nedošlo, preto súd na základe návrhu žalobkyní pokračoval v konaní. Na nariadenom pojednávaní po ďalšom pokuse o mimosúdnu dohodu sa právna zástupkyňa žalobkyní vyjadrila, že zotrváva na podanom návrhu ako aj predchádzajúcej argumentácii. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní uviedol, že vzhľadom na skutkový a právny stav veci jeho klienti so žalobou súhlasia a žiadajú určiť vlastníctvo žalobkyní tak, ako je uvedené v žalobe.

6. Súd na základe zhodného vyjadrenia strán sporu a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Medzi stranami neboli sporné žiadne skutočnosti, keďže po počiatkových námietkach k žalobe žalovaní následne so žalobou súhlasili a žiadali určiť vlastníctvo žalobkyní tak, ako požadovali v žalobe. Žalobkyne žiadali určiť ich vlastnícke právo k pozemku z dôvodu, že kúpna zmluva, ktorou toto vlastnícke právo previedli na žalovaných, je absolútne neplatná z dôvodu absencie kúpnej ceny, resp. z dôvodu jej neurčitého vyjadrenia. Na vznik kúpnej zmluvy je potrebné, aby sa účastníci dohodli na jej podstatných náležitostiach, a to predmete kúpy a kúpnej ceny. Bez dojednania kúpnej ceny nie je zmluva platne uzatvorená. Najdôležitejšou vlastnosťou kúpnej ceny je jej určitosť. Dohoda o cene musí byť určitá, čo však neznamená, že kúpna cena musí byť vždy určená konkrétnou sumou peňazí. Nemožno vylúčiť ani také určenie ceny, ktoré odkazuje na už existujúci úkon, resp. listinu, pokiaľ je takýto dohovor účastníkov zmluvy o určení ceny natoľko určitý, že pomocou neho možno určiť kúpnu cenu. V prejednávanej veci však o takýto prípad nejde. Účastníci zmluvy dojednali kúpnu cenu za pozemok tak, že táto je už zahrnutá v kúpnej cene za pozemok prevádzaný pred dvoma rokmi bez toho, aby bližšie vymedzili, v akom rozsahu sa započítanie na zaplatenú cenu má udiť, resp. aká časť z kúpnej ceny vyplatenej každej zo žalobkyní v roku 2013 má byť zaplatená za prevádzaný pozemok v roku 2013 a aká za pozemok v roku 2015. Z tohto dôvodu nie je možné určiť cenu pozemku prevádzaného kúpnu zmluvou z roku 2015, a preto je táto dojednaná neplatne v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neplatnosť dojednania kúpnej ceny spôsobuje neplatnosť celej kúpnej zmluvy, pričom ide o neplatnosť absolútnu. Na základe uvedeného súd žalobe vyhovel a určil, že žalobkyne sú vlastníčkami spornej nehnuteľnosti každá v pomere 1/5 k celku. Súd dodáva, že vzhľadom na nespornosť požadovaného nároku a zhodné vyhlásenia strán sporu na pojednávaní, dokazovanie navrhované v písomných vyjadreniach strán nevykonal.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže boli v konaní plne úspešní žalobcovia, svedčí im nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú im súd priznal.

8. Súd sa zaoberal aj existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa, keďže žalovaní žiadali, aby súd aplikoval § 257 CSP z dôvodu, že žalovaní súhlasili so žalobou a predtým na pojednávaní v priebehu konania predstúpili zhodne s protistranou, aby navrhli prerušenie konania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/5/2006.

9. Žalovaní vo vzťahu k aplikácii § 257 CSP v podstate argumentovali ich postojom v konaní, resp. snahou sa s protistranou dohodnúť. K tomuto súd uvádza, že postoj žalovaných nebol v konaní konzistentný, v štádiu doručovania žaloby, repliky a dupliky namietali uplatnený nárok. Je pravdou, že žalovaní následne mali snahu riešiť spor mimosúdne (počas prerušenia konania), podrobnejšie dôvody, pre ktoré nedošlo k dohode, súd nemá k dispozícii. Rovnako žalovaní prejavili snahu o vyriešenie sporu na nariadenom druhom pojednávaní, avšak zo strany žalobkyní ich ponuka akceptovaná nebola (vyplatenie náhrady za predmetné podiely na nehnuteľnosti), nakoľko žalobkyne nemajú záujem o vyplatenie finančnej čiastky, ale chcú byť spoluvlastníkmi predmetného pozemku. Nemožno žalobkyniam pričítať v ich neprospech, že nesúhlasili s návrhom vzájomného vyporiadania tak, ako navrhovali žalovaní a žiadali pre seba výsledok konania v znení, ako ho uvádzali v petite žaloby, najmä keď ich žaloba bola podaná dôvodne. Preto potom súd nezistil v konaní žalovaných dôvody hodné osobitného zreteľa, keď svojím postojom v podstate len vyhovelí dôvodne podanej žalobe. Ďalšie

okolnosti, ktoré by súd mohol vziať do úvahy, napr. majetkové, sociálne, osobné, zárobkové, prípadne vzťahy medzi stranami sporu (ide o blízkych príbuzných), tvrdené a zdôvodnené neboli.

10. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalovaní. Odvolací súd poukazuje na obsah odvolania, z ktorého možno jednoznačne určiť, že smeruje len voči rozsudku v časti tretieho výroku, ktorý sa týkal náhrady trov konania medzi žalobcami a žalovanými. Odvolanie podal právny zástupca v mene žalovaných dôvodiac, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Podľa názoru žalovaných súd prvej inštancie mohol použiť moderačné právo a mohol rozhodnúť podľa § 257 CSP a to s ohľadom na všetky okolnosti danej veci ako aj ich postoj k predmetu konania. Poukázali na ich postoj ku konaniu a teda najmä na to, že počas celého konania sa snažili so žalobkyňami 1/ a 2/ dohodnúť, avšak neúspešne. Taktiež poukázali na skutočnosť, že rozhodnutie, ktorým žalobkyne nadobudli spoluvlastnícky podiel v podiele 1/5 k celku vyvolá ďalší spor, pretože zvyšné 3/5 sú v ich spoluvlastníctve, pričom oni a taktiež ani žalobkyne v tomto vzťahu nechcú zotrvať. Východiskom bude žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Ako dôvody hodné osobitného zreteľa uviedli: neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku priebehu sporu, povahu okolností sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' výkladov prípadu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu a nízky príjem. Vzhľadom na uvedené majú za to, že použitie ustanovenia § 257 CSP by zodpovedalo povahe a okolnostiam sporu a podielu oboch strán na vzniku a priebehu sporu. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že súd účastníkom konania nepriznáva náhradu trov konania podľa § 257 CSP.

12. Obe žalobkyne sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadrili k odvolaniu žalovaných. Vyjadrili svoj nesúhlas s odvolaním, pričom to považujú za neopodstatnené. Dodali, že napriek tomu, že súd jednoznačne vyslovil svoj právny názor v prospech žalobkyň - dôvodnosť podanej žaloby, súhlasili s tým, že sa bude mimosúdne rokovať, a teraz, keď sa mimosúdne rokovania neskončili tak, ako si predstavovali žalovaní, má to byť podľa vyjadrenia žalovaných dané v neprospech žalobkyň.

13. Uviedli, že od počiatku konzistentne prezentovali svoju predstavu o mimosúdnych riešení súdnych sporov, vedených na Okresnom súde Nitra 8C/40/2021 a 19C/42/2021, a to zámenu spoluvlastníckych podielov, čím by k žiadnemu vyvolaniu ďalších sporov nedošlo, a to ihneď pri dvoch nehnuteľnostiach. Žalovaní teda svojím odmietnutím najlogickejšieho mimosúdneho riešenia sporu spôsobili, že môže dôjsť k ďalším súdnym sporom, ako uvádzajú. Zámenou spoluvlastníckych sporov, ako to žiadali žalobkyne k žiadnym súdnym sporom nedôjde. Ak nejaké spory vzniknú, tak budú vyvolané jedine v dôsledku nechoty žalovaných riešiť súdne spory s ohľadom na obidva súdne spory.

14. Čo sa týka dôvodov hodných osobitného zreteľa, na ktoré poukázali žalovaní uviedli, že žalobkyne nezapríčinili vznik sporu, ten zapríčinil žalovaný č. 1, keď dal vypracovať kúpnu zmluvu, ktorá je v rozpore s Občianskym zákonníkom, o obsahu žalobkyne klamal a keď ho o obsahu zmluvy neskôr konfrontovali, tak sa im žalovaný č. 1 vysmieval, „že sú sprosté a zmluvu mali čítať“;. Žalobkyne postupovali procesne hospodárne, keď už pri prvom úkone súdu doručili všetky relevantné tvrdenia a dôkazy, na rozdiel od žalovaných, ktorí najprv nárok žalobkyň nepriznali a potom zmenili názor. Žalobkyne pochopili zo správania žalovaných, že mimosúdne rokovania navrhli len preto, aby oddialili rozhodnutie súdu. Žalobkyne súhlasili s mimosúdnym riešením veci, aj keď nemuseli. Žalobkyne nezmarili mimosúdne vyriešenie veci, a práve naopak snažili sa vyriešiť navrhnutým spôsobom 2 aktuálne súdne spory (8C/40/2021 a 19C/42/2021) a ďalším prípadným súdnym sporom sa svojím navrhnutým riešením snažili vyhnúť. Žalovaní neprodukovali žiadne skutkové tvrdenia k vyššie citovaným písm. a/ až g/, a teda neuniesli bremeno tvrdenia a už vôbec neuniesli dôkazné bremeno. Nepriznanie náhrady trov má výnimočný charakter a výnimočnosť nebola zo strany žalovaných tvrdená ani preukázaná. Žalobkyne mali plný úspech vo veci.

15. Žalobkyne boli právneho názoru, že, žalovanými uvádzané dôvody na zmenu výroku III rozsudku neexistujú. Žalovanými uvádzané dôvody na zrušenie výroku III rozsudku sú len účelové a vyriešené v snahe žalovaných vyhnúť sa plneniu povinností v zmysle príslušných právnych predpisov. Žalovaní nijako nevyvrátili v rozsudku uvádzaný zistený skutkový stav k výroku III a neuviedli žiadny skutkový dôvod, pre ktorý by bol výrok III rozsudok po skutkovej a hmotnoprávnej stránke nesprávny. Vzhľadom na uvedené boli toho názoru, že žalovaní neuniesli dôkazné bremeno ohľadom žiadnych svojich tvrdení

a nepreukázali opodstatnenosť podania odvolania. Navrhli odvolanie zamietnuť a výrok III rozsudok v celom rozsahu potvrdiť, pretože je vecne správny. Súčasne žiadali nahradiť trovy odvolacieho konania.

16. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený subjekt (žalovaní 1/ a 2/) v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), preskúmal napadnutý prvoinštančný rozsudok v rozsahu III. výroku, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaných nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana sporu, ktorá v konaní, spravdla v spore, uspela, má, zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

24. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom (vrátane pred exekučným súdom) je poskytnúť úspešnej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napríklad takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP.

25. Odvolanie žalovaných proti výroku III. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobkyniam voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Podstata podaného odvolania smeruje k tomu, aby súd zmenil napadnutý rozsudok v časti výroku III. a rozhodol tak, že účastníkom konania neprizná náhradu trov konania podľa § 257 CSP.

26. Aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú aj dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať

náhradu trov konania. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (porovnaj R 82/2006, Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 M Cdo 5/2006, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 248/2010 z 21.10.2010, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 638/2016 z 21.02.2017), v opačnom prípade by tým došlo k závažnému zásahu do základných pravidiel rozhodovania o náhrade trov konania kedy platí zásada úspechu v konaní.

27. V danom prípade súd nevyužil tzv. moderačné absolučné právo. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Citované ustanovenie, preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009 z 28.01.2010). Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto bude javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod.“ (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo 5/2011 z 18.01.2012).

28. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie ohľadom konštatovania neexistencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil ohľadom odvolaním napadnutého výroku o náhrade trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré žalovaní uvádzajú v podanom odvolaní nemožno považovať za relevantné. Žalobkyne mali v konaní plný úspech, a preto v intenciách § 255 ods. 1 CSP im vzniklo právo na náhradu trov konania, pričom odvolací súd nezistil dôvod pre použitie § 257 CSP a nepriznanie im nároku na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

29. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí správne poukázal na postoj žalovaných, ktorý v konaní nebol konzistentný. V štádiu doručenia žaloby, repliky a taktiež dupliky namietali uplatnený procesný nárok. Následne po tom ako súd prerušil konanie žalovaní prejavili svoj záujem o mimosúdne riešenie, k dohode nakoniec neprišlo. Takýto postoj žalovaných súd prvej inštancie správne vyhodnotil, keď v ňom nezistil dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by žalobkyniam nárok na náhradu trov konania nepriznal. Taktiež správne súd prvej inštancie uviedol, že vzájomné vyporiadanie, s ktorým žalobkyne nesúhlasili im nemožno pričítať v ich neprospech, najmä s ohľadom na to, keď ich žaloba bola podaná dôvodne.

30. Vyššie uvedené skutočnosti viedli odvolací súd k procesnému postupu v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešným žalobkyniam priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).